

Til lovforslag nr. L 190

Folketinget 2013-14

Skriftlig fremsættelse (7. maj 2014)

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v., retsplejeloven og lov om Offerfonden (Reorganisering af kriminalforsorgen, herunder begrænsning af klageadgangen)

(Lovforslag nr. L 190).

I forbindelse med kriminalforsorgens flerårsaftale 2013-2016 blev aftaleparterne (regeringen, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) enige om, at der med aftalen skal iværksættes en omstillingsproces med henblik på at gennemføre effektiviseringer i kriminalforsorgens virksomhed. Det blev som et led heri besluttet, at der skal gennemføres en reorganisering af kriminalforsorgen.

Reorganiseringen har til formål at sikre, at kriminalforsorgen kan løse sine opgaver effektivt og på højt fagligt niveau. Det er hensigten, at reorganiseringen skal træde i kraft til oktober 2014.

Formålet med lovforslaget er navnlig at foretage de lovændringer, der er nødvendige for at gennemføre reorganiseringen af kriminalforsorgen.

Hovedelementet i reorganiseringen er etableringen af et antal nye kriminalforsorgsområder. Som følge heraf indeholder lovforslaget forslag om at ændre straffuldbyrdsloven således, at der skal være et antal kriminalforsorgsområder under Direktoratet for Kriminalforsorgen. Det enkelte område, der skal omfatte de lokale kriminalforsorgsinstitutioner i området (fængsler, arresthuse og kriminalforsorgen i frihed mv.), skal have ansvaret for varetagelsen af kriminalforsorgens opgaver i de lokale institutioner. Det foreslås med lovforslaget, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kriminalforsorgsområdernes geografiske afgrænsning mv.

Reorganiseringen af kriminalforsorgen indebærer, at kompetencen til at træffe afgørelse på en række områder overføres fra Direktoratet for Kriminalforsorgen til de nye kriminalforsorgsområder. De nødvendige ændringer i den forbindelse vil i meget vidt omfang kunne gennemføres administrativt. Der vil dog være behov for enkelte ændringer af straffeloven og straffuldbyrdsloven, og lovforslaget indeholder på den baggrund forslag herom.

I tilknytning hertil indeholder lovforslaget forslag om, at straffuldbyrdsloven og retsplejeloven ændres således, at

de bestemmelser i straffuldbyrdsloven og retsplejeloven, der i dag henlægger en opgave til den lokale institution, fremover henlægger opgaven til kriminalforsorgsområdet.

Reorganiseringen indebærer endvidere en ophævelse af det direkte ministerreferat, som i dag gælder for direktøren for kriminalforsorgen, og som indebærer, at direktoratet i visse nærmere bestemte tilfælde refererer direkte til justitsministeren og træffer afgørelse på dennes vegne. I stedet foreslås en sædvanlig direktoratsmodel, hvor der etableres et sædvanligt administrativt over-/underordningsforhold mellem Justitsministeriet og direktoratet, dog således at der som udgangspunkt (ligesom i dag) ikke vil være adgang til at klage over direktoratets afgørelser til Justitsministeriet. På den baggrund indeholder lovforslaget forslag om at ændre de bestemmelser i straffuldbyrdsloven, der afspejler direktoratets nuværende særlige organisatoriske indplacering.

Lovforslaget indeholder desuden forslag om at ændre straffuldbyrdslovens regler om adgang til administrativ rekurs (klage). Adgangen til at klage over de afgørelser, som træffes lokalt (omfatter i dag enhver afgørelse), foreslås fremover at skulle omfatte afgørelser af mere indgribende karakter, mens øvrige afgørelser ikke længere vil kunne påklages. Det foreslås endvidere, at der – svarende til hvad der gælder i dag – ikke vil være adgang til at påklage direktoratets afgørelser til Justitsministeriet. Lovforslaget er udformet således, at adgangen til at klage over såvel direktoratets afgørelser som kriminalforsorgsområdernes afgørelser generelt afskæres, men at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at afgørelser, der er truffet af kriminalforsorgsområderne, kan påklages til direktoratet. Det nærmere omfang af klageadgangen vil herefter blive fastsat administrativt med undtagelse af klageadgangen i ansættelses- og personalesager, hvor der foreslås en ordning, der svarer til retsplejelovens § 109, stk. 2 og 3, vedrørende adgangen til at påklage Rigspolitiets afgørelser i disciplinærsager og i andre sager, hvor der er truffet afgørelse om afsked.

Tilsvarende foreslås der i straffeloven og i retsplejeloven fastsat regler om administrativ rekurs for så vidt angår de afgørelser, som direktoratet og kriminalforsorgsområderne træffer i henhold til disse love.

Som led i ændringen af klageadgangen på straffuldbyrdsloven foreslås det, at der etableres en adgang for justitsministeren til i særlige tilfælde at overtage direktoratets eller kriminalforsorgsområdernes kompetence (såkaldt call-

in). Det foreslås endvidere, at direktoratet får en tilsvarende adgang til call-in i forhold til kriminalforsorgsområderne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.